

Vratislav Výborný: Jihlava potřebuje multifunkční kulturní halu

Náměstkem primátora se stal po volbách Vratislav Výborný (ČSSD), který se tak po deseti letech znovu vrací do vedení města. Co pro něho znamenalo uplynulých deset let, čemu se naučil a jak hodnotí práci minulého vedení?

■ Lubomír Maštera

Návrat po deseti letech – jak velká je to změna v životě?

Deset let uteče rychle a hodně se toho změnilo. Sedm let v Africe znamenalo zásadní změnu pro životní rytmus. V Tunisku nikdo nikam nespěchá, nenervuje sebe ani ostatní. Středomořská kuchyně je zdravá, ale musel jsem si na ni zvyknout. Nyní si zase zvykám na vepřové, knedlíky a podobně. Ale hlavně: život je tady mnohem stresovější.

Co říkají zkušenosti z Afriky? Čeho se vyvarovat, co zkusit jinak?

Naučil jsem se tam výrazně toleranci a trpělivosti vůči druhým. Pokud byste se tam nervoval jako zde, tak s těmi lidmi vůbec nevydržíte.

Čím to je?

Rekl bych, že lidé tam jsou rozvážnější až lenivější. Pokud mají rozhodnout pod tlakem, tak to odloží. Tunisko je muslimský stát otevřený obchodu a stykům s Evropou, ale lidé jsou velmi rozvážní. Když spěcháte, řeknou, že se musí rozmyslet a nic z nich nedostanete. Jediná možnost, aby se člověk nezbláznil, je na to přistoupit.

Nyní se vracím do společnosti, kde je tlak dělat všechno hned. Optimální je zřejmě hledání nějakého středu mezi těmito kraji.

A co zkušenosti z minulého působení na radnici?

Určitě je to poučení o vztahu k členské základně strany. Protože právě ta by měla být pro politika oporou.

Jakou to má spojitost s vaší zkušeností s jihlavskou ODS před těmi deseti lety, když jste byl v této politické straně?

Tehdy jsem se jako primátor města výrazně věnoval městské problematice a nenašel jsem si čas k diskusi se spoluobčaníky. To využili mí oponenti a podařilo se jim mě vykreslit jako člověka, který není ideologicky pravicově ukotven a nehájí pravicové názory. Svým způsobem tomu rozumím, protože u mě byl vždy na prvním místě zájem města a jeho občanů a ne ideologické fráze.

Navíc během let na radnici se nepotvrdila slova, že jen bohatí a úspěšní se postarají o ty, kteří měli v životě smůlu, jsou zdravotně hendikepovaní nebo „jenom“ zestárlí. Tento názorový rozpor mě nakonec dovedl k rozhodnutí rezignovat na post primátora. Nechtěl jsem být reprezentantem strany, s kterou jsem

NÁMĚSTEK primátora Jihlavy Vratislav Výborný. Foto: Lubomír Maštera

si přestal „rozumět“.

Jak hodnotíte poznatky z minulého období o vztazích mezi magistrátem a veřejností?

Samozřejmě stále registruji informace, že úředníci jsou neochotní, nabubřelí, že chybí taková ta srdečnost a úsměv. Ale zaznamenávám i chválu.

Je to těžko měřitelný prvek a hodně subjektivní.

To je pochopitelné. Ale ptal jsem se spíš na jisté zjevné nesympatie mezi minulým vedením města a organizátory například petice proti ZeVO (spalovně).

Nevím. Mám pocit, že petenti se většinou nesnaží vnímat další souvislosti. Že mají ten svůj jeden konkrétní cíl a vše ostatní je jim jedno. Například ke spalovně byla celá řada setkání s občany, opakovaně zaznělo, že čekáme na nový zákon o odpadech, že nemá smysl se uzavřít a říkat – tohle nebude. A co tedy bude dál? Jedna věc je kritizovat, zakazovat a druhá rozhodovat s vědomím odpovědnosti.

Takže v záležitosti spalovny mám pocit, že se jednalo o předvolební zviditelnění spojené se strašením občanů. Zaznamenal jsem i takovou informaci, že zastavili maminku a ptali se jí: Chcete umřít na rakovinu? To se může stát, když bude spalovna!

A to není zrovna férové jednání. Komunikaci se nikdo nebránil, ale když vás druhá strana neposlouchá co říkáte a stále si vede svou, brzy rezignujete.

Existují takové teorie, které radí – Nechme to vyhnít. Nebo – Nepíchejme do vosího hnízda. Co vy na to?

Nejsem jejich zastáncem. Jsem připraven vysvětlovat, ale i se nechat poučit. Zemanovo: „Jen idiot nemění svůj názor“ platí. Jsem zastáncem toho, že problém se má řešit

již v okamžiku, kdy se na něj jen malounko pomyslí. Nenechat to vyhnít. Opravdu ne. Samotný čas toho moc nevyřeší. A může se i stát, že za pár let přijde obvinění od Policie, že nekonáním jste způsobili značnou škodu.

Je něco, co se dříve nedodělo a nyní je k tomu příležitost?

Myslím si, že do roku 2004, kdy jsem na radnici působil, se povedly úžasné věci. Přišly velké firmy: Bosch, Automotive Lighting, obrovští zaměstnavatelé v regionu. Jihlava se stala krajským městem, vznikla vysoká škola, udělala se rekonstrukce radnice – takové investice se bojí každý politik.

Co se nepovedlo a co mě nejvíce mrzí, že se nepovedlo dotáhnout do konce, je vznik multifunkční kulturní a sportovní haly. Nyní se dostáváme do diskuzí, jestli ji udělat z Horáckého zimního stadionu, který potřebuje rekonstrukci, nebo zřídit halu bez ledu.

Nejen městskou, ale ve spolupráci s krajem jako velké konferenční a společenské centrum. Nic takového zatím nemáme a myslím si, že by taková investice městu i kraji prospěla.

Zkusil bych zapojit do projektu i velké firmy, pokud budou mít zájem i případně zahraniční partnery. Nejnověji – byla tu čínská delegace z Wuhanu, což je město se 6,2 miliónu obyvatel. V delegaci byli skutečně vysoce postavení úředníci, kteří říkali, že by se rádi v Jihlavě usadili, že to je pro ně strategické místo nejen pro Českou republiku, ale i pro Evropu. Proč bychom neměli domluvit na spolupráci i v této věci?

Připravují se reciproční návštěvy, oni deklarovali skutečný zájem o spolupráci. Nemyslím si, že to byla jen zdvořilostní návštěva.

Jak hodnotíte výsledky minulého vedení města? Vypadalo by to jinak, kdybyste byl ve své nynější pozici?

Myslím si, že se hodně povedlo. Jen mi připadalo trochu komické, jak si před volbami strany přivlastňovaly zásluhy, přitom je jasné, že to, co vzniklo, nemohl prosadit ani jednotlivec, ani strana. Považuji to za dílo celé koalice.

Obecně mohu říci, že jsem velmi spokojen. Snad jedinou připomínku mám k velké akcentaci cyklostezek zde na Vysočině. To není nic osobního, jenom si myslím, že ty doby, kdy lidé jezdili do práce na kole, kdy se ten peloton s bandáčkami na řídítkách šinul nocí, že to už je dávno pryč.

Dokážete si představit úředníka, který přijede do práce na kole, vyšlape čtyři kopce, posadí se mezi kolegy a smrdí jim tam celý den potem? Cyklistika na Vysočině má svůj význam rekreační a sportovní, tomu rozumím. Ale na rozdíl od takového Hradce Králové, kde je rovina, nebude sloužit v naprosté většině jako prostředek dojíždění do zaměstnání. Ale ač to není investice pro všechny, nepovažuji ji za vyhozené peníze. I když některé úseky v centru města a zejména jejich značení jsou diskutabilní a pár spoluobčanů mi už dalo najevo, že cyklostezek mají plné zuby.

Občan registruje, že na ministerské úrovni jsou politici prakticky neodstíhatelní za svá, někdy špatná, rozhodnutí.

Jak je tomu na vaší úrovni? Jak velké je riziko, že šlápnete vedle a ponese te za své rozhodnutí odpovědnost?

Riziko je vždy, ale při čerpání dotací je obzvláště velké. Ukažme si to na příkladu. V běhu je výstavba komplexu „Revitalizace části parku Malý Heulos“. Při výběrovém řízení na dodavatele zvítězila firma s nejnižší cenovou nabídkou.

Při vnitřní následné kontrole byla zjištěna součtová chyba, která jde ale k tíži dodavatele a celá zakázka se ještě o cca 280 tisíc dodatkem ke smlouvě o dílo zlevnila.

Renomovaná právní kancelář řekla, že to je lehce odstranitelná závada. Poskytovatel dotace je ale názoru, že to takto nelze řešit, že jsme vítěze měli vyřadit a s péčí řádného hospodáře jmenovat druhého v pořadí, který byl ale o milion a půl dražší. A udělil korekci, tj. snížil dotaci o pět procent, tj. cca 2,5 mil. Kč. Opravdu platí, že někdy hledáme ze špatných řešení to nejmíň špatné.

Můžeme se třeba několik let soudit, ale s nejasným výsledkem. A teď se můžeme obávat, že po letech někdo přijde a řekne: „Vy jste to mohli vyřešit jinak a lépe, připravili jste město o hodně peněz a půjдете na pět let do vězení.“

Na druhou stranu jsem s tímto vědomím těchto rizik na radnici šel a nechci, abychom se pro jistotu alibisticky dotačním příležitostí vyhýbali.